

Иван Вазов

Прошка

Кога към вечността поема друма,
при моя гроб омрази ще заглъхнат
и враговете мигом ще отдъхнат,
дори за мен ще кажат блага дума

след камъните – цяла пирамида, –
що мойта малка слава ми навлече,
и ще ѝ простят. За тяхната обида –
аз тук простих им вече.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5102>]